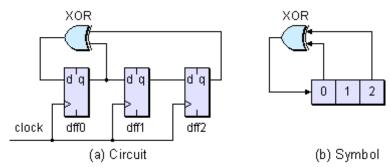
• Opis problemu:

LFSR (ang. Linear Feedback Shift Register) – rejestr przesuwny którego bit wejściowy jest linową funkcją jego poprzedniego stanu.

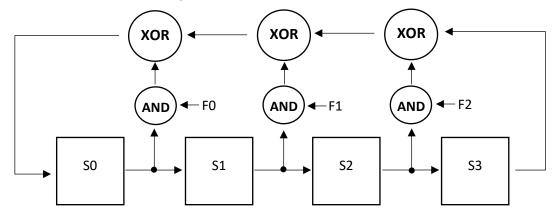
Maksymalna długość okresu jest ograniczona przez stopień stowarzyszonego z nim wielomianu i wyrażona jest wzorem: 2^d-1 , gdzie d jest stopniem wielomianu (długością rejestru).

Okres danego LFSR jest maksymalny jeżeli stowarzyszony z nim wielomian jest wielomianem pierwotnym. Rejestr taki, nazywamy rejestrem maksymalnej długości.

Opis algorytmu:

jest logiczna jedynka.

Algorytm symuluję pracę sprzętowego generatora liczb losowych LFSR. Na podstawie danych wprowadzonych przez użytkownika lub odczytanych z pliku generuje on pseudolosową sekwencję liczb. Swoją pracę kończy po wypisaniu całego ciągu i zapisaniu go do pliku. Zależnie od ustawień, algorytm w różny sposób realizuje sprzężenie zwrotne. Idea jednak została oparta na poniższym schemacie:

LFSH z zewnętrzynym sprzeżeniem zwrotnym.

 S_0 – S_n komórki (bity) rejestru F_0 – F_{n-1} – wektor charakterystyczny opisujący feedback Bramki AND pozwalają na dowolną manipulację sprzężeniem zwrotnym. Gdy F_0 = 0 bramka AND 'nie przepuszcza' sygnału z rejestru, zachowuje się jak przerwa w obwodzie. Z kolei gdy F_0 = 1 oraz S_0 = 1 na bramkę XOR podawana

LFSR:

- o Tworzę dynamiczną tablicę reg[n] reprezentującą rejestr przesuwny,
- Wpisuję do tablicy stan początkowy rejestru,
- Tworzę kopię tablicy reg[n], na której będę wykonywał operacje, a wyniki porównywał z oryginałem,
- Jeżeli tablice zrównają się, będzie to oznaczało że algorytm wygenerował całą sekrecje, jest to warunkiem zakończenia rekurencji,
- Przed każdym przesunięciem rejestru, realizuję sprzężenie zwrotne, wewnętrzne lub zewnętrzne,
- W przypadku zewnętrznego, zgodnie z wektorem opisującym sprzężenie (pomijając pozycję zero) sumuję odpowiednie bity w rejestrze a następnie wykonuję operację modulo 2. Następnie przesuwam rejestr a otrzymany z wcześniejszego działania wynik wpisuję na początek rejestru.
- W przypadku wewnętrznego, zgodnie z wektorem opisującym sprzężenie zwrotne w odpowiednie komórki wpisuję wynik modulo 2 sumy ostatniego bitu rejestru i komórki do której ma trafić wynik. Następnie przesuwam rejestr i na początek rejestru wpisuję wartość która znajdowała się na jego końcu.
- Przy każdym przesunięciu rejestru ostatni jego bit zostaje wypisany w konsoli Windows i zapisany do pliku output.txt

Fragment kodu:

Funkcja wywoływana rekurencyjnie:

```
1 int lfsr(bool *reg, bool *reg_copy, int regLength, bool *feedback, int fbType)
2 + {
3
       int sum = fbSum(fbType, regLength, reg_copy, feedback);
4
       print(reg_copy[regLength-1]);
       for(int i=regLength-1; i>=0; i--) reg_copy[i+1] = reg_copy[i];
5
6
       reg_copy[0] = sum;
       if(!check(reg, reg_copy, regLength))
7
8
       lfsr(reg, reg_copy, regLength, feedback, fbType);
9
       else save();
10
       return 0;
11 }
```

Funkcja realizująca sprzężenie zwrotne:

```
1 bool fbSum(int fbType, int regLength, bool *reg_copy, bool *feedback)
 2 - {
 3
        int sum=0;
 4 -
        if(fbType == 1 ) {for(int i=1; i<regLength; i++)</pre>
 5
            if(feedback[i] == 1)sum=sum+reg_copy[i];}
 6
        else if(fbType == 2)
 7 -
 8
            sum = reg_copy[(regLength - 1)];
 9
            for(int i=1; i<(regLength - 1); i++)</pre>
                 if(feedback[i] == 1) reg_copy[i] = (sum + reg_copy[i])%2;
10
11
12
        sum = sum \% 2;
13
        return sum;
14 }
```

Funkcja porównująca tablice, warunek zakończenia rekurencji:

```
1 bool check(bool *arr1, bool *arr2, int n)
2  {
3    for (int i = 0; i < n; i++)
4        if (arr1[i] != arr2[i])
5        return false;
6    return true;
7 }</pre>
```

Przykładowe wywołanie programu:

```
LinearFeedbackShiftRegister
1.Wczytaj ustawienia z pliku;
2.Wpisz ustawienia recznie;
Dlugosc rejestru: 4
Stan poczatkowy rejestru(np.: 10101010): 1101
Rodzaj sprzezenia:
1.Zewnetrzne;
2.Wewnetrzne;
Wektor opisujacy sprzezenie zwrotne (np.: 10010001): 1011
101111000100110
LinearFeedbackShiftRegister
1.Wczytaj ustawienia z pliku;
2.Wpisz ustawienia recznie;
Dlugosc rejestru: 4
Stan poczatkowy rejestru(np.: 10101010): 1101
Rodzaj sprzezenia:
1.Zewnetrzne;
2.Wewnetrzne;
Wektor opisujacy sprzezenie zwrotne (np.: 10010001): 1011
110101100100011
```

Powyższe wyniki zgadzają się z sekwencjami obliczonymi ręcznie.

```
LinearFeedbackShiftRegister

    Wczytaj ustawienia z pliku;

Wpisz ustawienia recznie;
Podaj nazwe pliku.txt: dataIn.txt
Dlugosc sekwencji: 1022
```

8-bitowy rejestr, sprzężenie zewnętrzne, odczyt ustawień z pliku

12-bitowy rejestr, sprzężenie wewnętrzne, odczyt ustawień z pliku

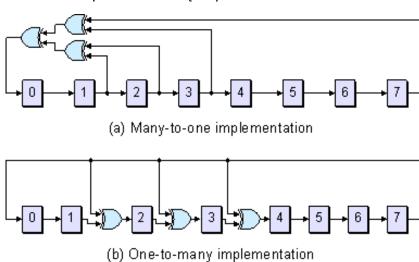
```
LinearFeedbackShiftRegister
1.Wczytaj ustawienia z pliku;
2.Wpisz ustawienia recznie;
Podaj nazwe pliku.txt: dataIn.txt
Dlugosc sekwencji: 1580
```

16-bitowy rejestr, sprzężenie zewnętrzne, odczyt ustawień z pliku

Wnioski:

Jak widać program nie zawsze generuję ciągi o maksymalnej długości. Jest to ściśle powiązane z wektorem sprzężenia zwrotnego i ilością bramek XOR które biorą w nim udział.

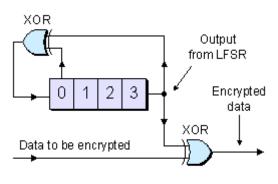
W przypadku implementacji softwarowej rodzaj zastosowanego sprzężenia nie ma znaczącego wpływu na szybkość oraz stabilność programu. Inaczej jednak sytuacja wygląda w rzeczywistym układzie elektronicznym (hardware). Przy zastosowaniu zewnętrznego sprzężenia zwrotnego (rys. A) w gałęzi sprzężenia występuje wiele rożnych stanów logicznych co w znaczącym stopniu ogranicza maksymalną częstotliwość pracy całego układu. Natomiast w przypadku zastosowana wewnętrznego sprzężenia zwrotnego (rys. B) panuje tam tylko jeden stan logiczny i chociaż wygenerowane sekwencje będą się różnić to pseudo-losowość zostaje zachowana a problem rozwiązany.

Zastosowanie

Dzięki prostocie układu, łatwości jego implementacji oraz mnogości funkcji jakie może pełnić, LFSR znalazł szerokie zastosowanie w technice komputerowej.

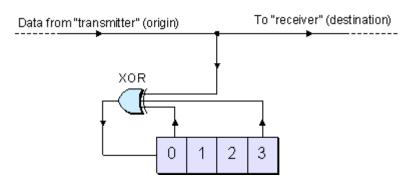
Kryptografia

Wygenerowany pseudo-losowy ciąg bitów można wykorzystać jako klucz **szyfru strumieniowego** (stream ciphers). W celu przełamania liniowości stosuje się odpowiednie metody zapewniające większy poziom bezpieczeństwa. Do ważnych szyfrów strumieniowych należą **A5/1** oraz **A5/2** używane w sieciach GSM oraz **E0** używany w Bluetooth. Warto zaznaczyć ze standard A5/1 został skompromitowany, a A5/1 i E0 zawierają poważne słabości.

Protokoły komunikacyjne

LFSR może zostać wykorzystany jako CRC (Cyclic Redundancy Code / Cykliczny kod nadmiarowy) do wykrywana błędów przypadkowych, powstających podczas np. transmisji danych cyfrowych. Używają go takie standardy jak: USB3.0, PCI Express 3.0, 100,1000BASE-T Ethernet i wiele innych.

Są to jedne z wielu zastosowań które wydały mi się najciekawsze do przedstawienia.

 Program prawidłowo symuluje działanie rejestru przesuwnego z liniowym sprzężeniem zwrotnym. Prawidłowo waliduje dane wprowadzone przez użytkownika jak również te odczytane z pliku. Generowane ciągi wyświetla w konsoli Windows oraz zapisuje do pliku. Spełnia wszystkie wstępne założenia.

Źródła:

- [1]. Christof Paar Understanding Cryptography: A Textbook for Students and Practitioners.
- [2]. Max Maxfield Linear Feedback Shift Registers (LFSRs) Part 1-3.